

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 183. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234838752/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

— Men hun har heller aldrig taget mod Raad, hun har heller aldrig taget mod Raad.

Jeg blev hos Dig om Natten og vi sad og vaagede inde i Dagligstuen og hørte alle Uhrene dikke og melde med snurrende Klokkeslag de langsommelige Timer.

Og vi hørte Vaagekonen hviske til Sofie og skifte Isen og vi sad igen og hørte Uhrene . . .

Men Du, Stakkell, vaagede mange Nætter siden.

.....

Farvel, nu, min Pige. Gid det nye Aar maa bringe Dig rigtig megen Glæde. Vi paa Villaen, det véd Du da, ønsker Dig det Allesammen.

Og saa et Kys i Anledningen, skønt Du véd, jeg afskyer det Veninde-Kysseri. Ungerne hylér, jeg skal hilse Dig.

Din

Olivia.

Ida Brandt lukkede Brevet og sad med Hovedet støttet mod Karmen. Ovre bag Søerne tændtes Lygterne, én efter én. Hun hørte Josefine, der bragte Aftensmaden og gik, og de Gamle paa Stuen, der begyndte at vende sig i deres Senge.

Hun blev siddende, endnu et Øjeblik.

Men pludselig rasiede Nøglerne i Døren hos Kvinderne, og hun sprang ned med et Sæt, saa hun væltede Stolen: Det kunde være Professoren, han kom til saa mange Tider, og der var ikke tændt Lys.

Men nej, det var Hr. von Eichbaum fra Kontoret, der sagde:

— Maa jeg gaa igennem, Frøken?

— Værs'go'.

Hun tændte Lys, hun var blevet ganske stakaandet af Forskrækkelsen.

Hr. von Eichbaum blev staaende, mens hun tændte:

— Det er s'gu sært, sagde han med sin lidt snøvlede Stemme: saa meget jeg er kommen til at tænke paa